

Херсонський державний аграрно-економічний університет
Полтавська державна аграрна академія
Федерація аудиторів, бухгалтерів і фінансистів АПК України
Спілка економістів України
ПАТ «Райффайзен банк Аваль»

Збірник тез
Всеукраїнської науково-практичної
Інтернет – конференції

«СТРАТЕГІЧНІ ПРІОРИТЕТИ РОЗВИТКУ
ЕКОНОМІЧНОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ»

12 листопада 2020 року (м. Херсон)

ЗМІСТ

	Стор.
Аверчева Н.О. ЦІНОУТВОРЕННЯ НА РИНКУ МОЛОКА І МОЛОЧНИХ ПРОДУКТІВ	3
Алещенко Л.О. МОЛОДІЖНЕ ПІДПРИЄМНИЦТВО – РЕАЛІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ	6
Бабаніна В.В., Танклевська Н.С. СУТНІСТЬ ДЕФІНІЦІЇ «ЕКОНОМІЧНА БЕЗПЕКА»	9
Барабаш Л.В. ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ПОДАТКОВОГО МЕНЕДЖМЕНТУ В УКРАЇНІ	11
Барановський М.О. СУЧАСНІ ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ СТАРОПРОМИСЛОВИХ РЕГІОНІВ УКРАЇНИ	14
Бойко В.О. УКРАЇНА НА МІЖНАРОДНОМУ РИНКУ ТУРИСТИЧНОЇ ІНДУСТРІЇ	17
Боліла С.Ю. СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО УПРАВЛІННЯ РЕГІОНАЛЬНИМ РОЗВИТКОМ	20
Боровік Л. В. РИНОК ГОТЕЛЬНИХ ПОСЛУГ: ЕЛЕКТРОННІ ХАРАКТЕРИСТИКИ	23
Вавіліна О.М., Танклевська Н.С. ПРОБЛЕМИ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ	26
Власюк С.А. ФІНАНСОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ВИРОБНИЦТВА	28
Вовк М.О., Дячков Д.В. ТЕХНОЛОГІЧНА РЕСТРУКТУРИЗАЦІЯ ЯК ІННОВАЦІЙНИЙ ІНСТРУМЕНТ РЕСУРСОЗБЕРЕЖЕННЯ АГРАРНОГО ПІДПРИЄМСТВА	31
Галат Л.М. ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РИНКУ ЛОХИНИ В УКРАЇНІ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ	34
Гладких Д.М. МОНЕТАРНІ ІНСТРУМЕНТИ ВІДНОВЛЕННЯ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ	37
Гордійчук В.А., Нікітенко К.С. ЕКОНОМІЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗВИТКУ АЛЬТЕРНАТИВНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ В УКРАЇНІ	41
Гузар Б.С. ВПРОВАДЖЕННЯ СИСТЕМИ ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛІНГУ ТА ЙОГО ВПЛИВ НА ЕФЕКТИВНІСТЬ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВ	44

*Вовк М.О. – здобувач наукового ступеня доктор філософії
Науковий керівник: Дячков Д.В. – д.е.н. доцент
Полтавський державний аграрний університет, м. Полтава*

ТЕХНОЛОГІЧНА РЕСТРУКТУРИЗАЦІЯ ЯК ІННОВАЦІЙНИЙ ІНСТРУМЕНТ РЕСУРСОЗБЕРЕЖЕННЯ АГРАРНОГО ПІДПРИЄМСТВА

В умовах формування інноваційної економіки ефективність розвитку аграрного виробництва та конкурентоздатність визначаються використанням сучасних інноваційних технологій. Впровадження інновацій на аграрних підприємствах сприяє зростанню продуктивності праці, економії різних видів ресурсів, скороченню витрат, зниженню собівартості агропродовольчої продукції та підвищенню економічної ефективності діяльності сільськогосподарських підприємств у довгостроковій перспективі. Водночас, аграрне виробництво в Україні за продуктивністю й ефективністю використання інновацій значно відстає від ЄС [3]. Тому за даних умов впровадження інновацій у виробництво є постійною необхідністю діяльності підприємств аграрного сектору економіки. Конструктивним вирішенням цієї проблеми може бути технологічна реструктуризація підприємств агропродовольчої сфери. В свою чергу технологічна реструктуризація як інструмент інноваційного розвитку потребує наявності управлінсько-ресурсного базису, який передбачає:

- по-перше, володіння достатніми матеріальними, трудовими, технічними, прикладними та інфраструктурними можливостями;
- по-друге, наявність збалансованої системи оцінки показників фінансово-господарської та виробничої діяльності підприємства та оцінку ефективності впровадження інновацій та системних перетворень (включаючи кількісну та якісну оцінки);
- по-третє, синхронізацію часу, термінів та ресурсів у інноваційно-реструктуризаційних процесах, які передбачають необхідні організаційні перетворення;

– по-четверте, фактичний стан інноваційного потенціалу підприємства, який відповідає задовольняє заплановані зміни в системі управління бізнес-процесами;

– по-п’яте, продуманість та результативність проекту реструктуризаційних змін. На підприємстві повинні динамічно скорочуватись операційні і непродуктивні витрати, збільшуватись частка виручки від реалізації продукції (послуг), виробленої за новими технологіями, масштабуватись бізнес та розширюватись можливості накопичення для реінвестування капіталу, посилюватись конкурентні позиції підприємства на ринку.

На підприємствах агропродовольчої сфери, що функціонують в постійних умовах глобалізаційних змін, актуальною залишається невирішена проблема, пов’язана з ресурсозберігаючим розвитком та впровадженням ресурсозберігаючих технологій, а їх розвиток є невід’ємною складовою технологічної реструктуризації та напряду взаємопов’язаний з ефективністю виробництва агропродовольчої продукції.

До основних напрямків ресурсозберігаючого розвитку підприємства належать [1]: використання, вдосконалення, всебічне поширення ресурсозберігаючих технологій; ведення активної й ефективної інноваційної політики, що сприятиме звуженню технологічної багатокладності; відмова від застарілих технологій, заміни їх новими; застосування досягнень науки й техніки; забезпечення життєдіяльності суспільства за рахунок інтелектуалізації праці; розробка й поширення наукоємних технологій, радикальних і ефективних нововведень в інформаційних технологіях управління ресурсами, виробництвом, сферою НДДКР, збутовими мережами.

Для завоювання позицій у постійній конкурентній боротьбі в умовах глобалізації та інтернаціоналізації, аграрні підприємства повинні повною мірою використовувати об’єктивні переваги, а стратегічними цілями інноваційної діяльності повинні стати: розвиток високотехнологічного агропромислового

виробництва; розробка високотехнологічних інвестиційних проектів для виробництва економічно привабливих культур; технічне переоснащення сільськогосподарського виробництва; збільшення обсягів виробництва та ефективності переробки органічної продукції; налагодження тісних зв'язків з науковими та освітніми установами; формування інноваційної культури всередині підприємств та створення стимулів до участі в інноваційних процесах всіх працівників; створення системи постійного та якісного оновлення людського капіталу через підвищення рівня його знань, навичок і кваліфікації [3].

Таким чином, ефективно сформований та реалізований процес технологічної реструктуризації дозволяє сформувати нові можливості, щодо ресурсозбереження, адже одним із важливих показників є розуміння того, що ресурси є невід'ємною частиною виробничих можливостей в конкурентному середовищі.

Література

1. Лопушинська О. В. Сутність значення ресурсозберігаючого розвитку підприємства. *Матеріали II Міжнародної науковопрактичної конференції «Менеджмент XXI століття: глобалізаційні виклики» : збірник наукових праць. Полтава : ПП «Астроя», 2018. С. 50-52.*
2. Новиков Д. А., Иващенко А.А. Модели и методы организационного управления инновационным развитием фирмы. *Ленанд, 2006. 336 с.*
3. Романчук О. М. Проблеми інноваційного розвитку аграрних підприємств Житомирської області (за матеріалами соціологічного дослідження). *Вісник Житомирського національного агроекологічного університету. 2013. № 1-2(2). С. 206-215.*